

Leo Lambeens

Bron van levenswijsheid

Leo Lambeens is een gedreven vakbondsman met tonnen ervaring. Hij heeft een gevulde carrière achter de rug waarin hij 20 jaar onderwijzer was en daarna nog 20 jaar directeur. Daarnaast was en is hij nog steeds actief in het COV.

“In 1981 ben ik op vraag van kring Leuven vakbondsafgevaardigde geworden in de school waar ik als leraar aan verbonden was. Al snel zat ik in het kringbestuur van Leuven als syndicaal verantwoordelijke. Wat ik toen nog niet wist, was dat ik dan ook meteen zetelde in de provinciale syndicale commissie van Vlaams-Brabant. Het waren boeiende tijden met veel syndicale acties. Een paar jaar later werd ik verkozen tot voorzitter van de syndicale commissie in Vlaams-Brabant en later tot voorzitter van de Vlaamse syndicale commissie. Ik heb ook nog verschillende jaren gezeteld als tweede vertegenwoordiger van Vlaams-Brabant in de bestuursraad van het COV Brussel. Uit deze periode herinner ik mij de thematische weekends met de vele discussiegroepen om de standpunten van het COV te bepalen in belangrijke onderwijsdossiers. In 1998 ben ik dan verkozen tot provinciaal voorzitter en dit was ik tot 2019. Momenteel ben ik penningmeester van COV-Vlaams-Brabant.”

Samen staan we sterk

“In de beginjaren heb ik ook het dienstbetoon in Leuven mee vorm gegeven. Dan krijg je natuurlijk te maken met heel wat hulpvragen over allerlei dingen uit het onderwijsleven. Op een dag kwam er een pas getrouwd koppelkje op het dienstbetoon, met een kalender in de hand, met de vraag wat de beste periode was in het onderwijs om zwanger te worden. Ik heb ze de mogelijkheden uitgetekend op hun kalender en ze veel succes gewenst. Of alles volgens plan verlopen is hebben ze niet meer meegedeeld, maar ik heb wel een geboortekaartje gekregen.

Als bestuurslid van het COV heb je een diepende rol: leden ondersteunen en versterken om hun job in het basisonderwijs zo aantrekkelijk mogelijk te maken. In zijn acties heeft het COV altijd gekeken naar de haalbaarheid met oog voor de twee pijlers, het pedagogische en het syndicale, maar ook om deze twee zo goed mogelijk met elkaar te verzoenen. Ik denk dat dit ook de sterkte van het COV is: dat men leden vormt zowel syndicaal als pedagogisch. Daarom is het zo belangrijk om dicht bij de leden te staan om vervreemding tegen te gaan.

We zouden nog meer moeten inzetten op de VA's en personeelsvertegenwoordigers want zij staan alle dagen in de scholen en weten wat er leeft. Samen school maken, samen werken aan een positief schoolklimaat doe je met alle participanten binnen de school. Op deze manier kunnen we de uitdagingen aan en hebben we de betuttelingen van hogere instanties niet nodig. Sterkte zit in de eigen kracht. Daarom is het belangrijk om lid te worden en blijven van het COV. Samen staan we krachtig om problemen aan te pakken en op te lossen; hoe groter onze organisatie, hoe meer slagkracht. Terug naar het solidariteitsprincipe om samen sterker te worden en te blijven.

Vakbondsafgevaardigden, personeelsvertegenwoordigers en leden die anderen overtuigen om lid te worden van het COV verdienen een pluim en misschien zelfs een solidariteitsprijs.”

TEKST
Kim Peeters

FOTO
Manon Lambeens

